

Un somni fet realitat

Xavier Ruiz relata la seva experiència a Palestina a partir de la beca solidària de l'Ajuntament d'Alella

XAVIER RUIZ

El juliol del 2017 l'Ajuntament d'Alella em va donar l'oportunitat de conèixer de primera mà la societat i la cultura palestines. Un somni fet realitat. Des de petit m'he sentit molt atret per la història de l'Orient Mitjà, però no va ser fins al 2012, arran d'un viatge amb la família, que vaig conèixer aquesta petita part del món disputada per palestins i israelians.

La riquesa de la seva història, el record viu de l'Holocaust entre els jueus i les misèries actuals dels palestins van despertar en mi un sentiment que cap altre viatge havia aconseguit abans. És per això que l'any següent vaig decidir tornar-hi. L'estiu del 2013 vaig treballar de voluntari durant dos mesos al kibbutz de Yotvata, a vint quilòmetres del mar Roig i molt a prop de les fronteres amb Jordània i Egipte. Allà vaig poder conèixer ben de prop una part de la molt complexa societat israeliana, la seva heterogènia perspectiva del conflicte i els seus temors i aspiracions de futur.

Amb ganes de conèixer encara més el país, l'any següent vaig apuntar-me a una expedició arqueològica encapçalada per una universitat alemanya i una d'israeliana. Malauradament, el cruent conflicte entre l'estat d'Israel i Hamàs a la Franja de Gaza va obligar a anul·lar-la. Des d'aquell moment he continuat seguint l'actualitat del conflicte arabisraelià a través de llibres i la premsa. A més a més, he dedicat els treballs finals de la carrera en història i del màster en relacions internacionals a qüestions del procés de pau entre els dos pobles.

La primavera de l'any passat, l'Ajuntament d'Alella va publicar l'oferta de les Estadetes Solidàries per a l'estiu a Palestina. Amb el desig de poder tornar a l'Orient Mitjà, i recomanat per amics i familiars que hi havien participat en anys anteriors, no vaig dubtar a presentar-hi candidatura. Des de feia temps era conscient que coneixia més la societat israeliana que la palestina i que difícilment trobaria una oportunitat com aquella per veure amb els meus propis ulls com era el dia a dia a l'altra banda del mur.

L'actual situació a Cisjordània

Les tres primeres dècades del conflicte arabisraelià van estar marcades per la con-

El mur amb grafitis reivindicatius per denunciar l'ocupació.

frontació armada, la immobilitat israeliana i la negativa àrab a reconèixer l'existència d'Israel. Acabada la famosa guerra dels Sis Dies, els israelians van passar a controlar completament el que coneixem com a Cisjordània. L'ONU va condemnar l'ocupació israeliana d'aquest territori, una posició que manté fins avui. Els anys següents els dirigents palestins, amb Yasser Arafat al capdavant, van optar per pressionar Israel amb atacs terroristes constants.

No va ser fins als anys 1990 quan, amb un canvi d'estratègia d'Arafat i un nou primer ministre israelià, Yitzhak Rabin, que es va fer una aposta atrevida per negociar la pau. El resultat van ser els Acords d'Oslo, els quals van significar el reconeixement mutu del dret d'ambdós pobles a l'autodeterminació en dues parts diferenciades de la Palestina històrica. A més a més, Cisjordània va ser dividida en tres àrees sota diferents jurisdiccions i que havien d'acabar formant un futur estat palestí, però que s'ha acabat perpetuant fins avui. L'àrea A, aproximadament el 18% de Cisjordània, comprèn la major part de les zones urbanes palestines i és sota el control total de l'Autoritat Nacional Palestina. L'àrea B cobreix aproximadament

el 22% de Cisjordània i inclou la majoria de les zones rurals palestines. El control civil d'aquest territori és sota la jurisdicció palestina, però la seguretat és compartida per les autoritats palestines i israelianes. Sota el control total d'Israel queda la zona C, que comprèn el 60% de Cisjordània, engloba les àrees més estratègiques i és on es troben els més de cent vint assentaments israelians. L'Autoritat Palestina només hi és responsable de l'educació i la sanitat.

Els militars israelians utilitzen aquest última àrea per a les seves pròpies necessitats: pràctiques militars, explotació de les terres més fèrtils i el control gairebé complet de l'aigua, un bé escàs i vital per al desenvolupament de l'agricultura palestina. De la mateixa manera, hi prohibeixen sovint la construcció de noves cases, dificultant l'expansió de les ciutats i pobles de Palestina. Tots els palestins de l'àrea C viuen sota la llei militar, mentre que els colons israelians viuen sota el dret civil d'Israel.

L'objectiu de la brigada a Palestina

Com en els anys anteriors, el projecte a Palestina era organitzat per l'Associació Catalana per la Pau (ACP), juntament amb la

Botigues tancades a la ciutat d'Hebron per Israel després de la segona Intifada.

L'Isaac gravant mentre en Rashid ens explica les dificultats que es troben els pagesos a l'hora de conrear les seves terres, prop de Ramallah.

Palestinian Farmers Union (PFU). Aquest darrer és un sindicat que dona suport a les agricultores i els agricultors palestins. La seva missió principal és secundar els pagesos i les cooperatives agrícoles per defensar els seus drets davant el govern palestí, compartir noves tècniques de conreu i protegir-se de les ingerències constants de soldats i colons jueus.

A la brigada m'acompanyaren la Sílvia, de Vilanova i la Geltrú; l'Isaac, de Sitges, i el Miguel, de Madrid. L'objectiu principal era obtenir una visió més completa de la realitat que es viu a Cisjordània. Van ser dues setmanes molt intenses que van incloure la reflexió, l'anàlisi dels problemes i el coneixement directe d'aquests per boca de les famílies que ens van acollir. A la tornada, l'experiència no s'ha acabat, perquè el nostre equip difon tot allò que hem après a través dels materials recollits durant el viatge. El més important és l'edició d'un documental exposant la situació del poble palestí.

Des de l'ACP i la PFU ens van proposar com a tema central d'aquest vídeo les dificultats amb què topen els pagesos per accedir a la terra a l'àrea C.

Conclusions del conflicte araboisraelià

S'han escrit moltes coses sobre les guerres entre israelians i palestins, de la duresa de l'ocupació militar i de les precàries condicions en què viuen els palestins. Tot i així, cap dels llibres que he llegit m'han arribat a enriquir i a tenir

una perspectiva més lúcida del país com aquest viatge.

En aquest conflicte ningú no té el monopoli del patiment i el martiri, com tampoc hi ha una responsabilitat exclusiva de les atrocitats de la guerra. En un conflicte de més

"EN UN CONFLICTE DE MÉS D'UN SEGLE, TANT JUEUS COM ÀRABS HAN COMÈS ACTES IL·LEGÍTIMS I D'UNA VIOLÈNCIA EXTREMA"

d'un segle, tant jueus com àrabs han comès actes il·legítims i d'una violència extrema. Així mateix, tots dos han caigut repetidament en l'error d'optar per solucions dràsti-

ques, negant-se a acceptar les realitats canviants de la regió i a adoptar polítiques que s'hi adequin. Aspirar a la total satisfacció dels respectius somnis o dels presumptes drets de cada part només pot portar a la frustració i a la paralització del procés de pau. És per això que el millor dels futurs possibles passarà per l'impuls d'opcions realistes, sense posar en perill l'existència de l'altre o afectant la identitat particular dels dos pobles.

La solució final serà probablement considerada injusta pels palestins, perquè no admetrà la tornada de tots els refugiats a casa seva i l'estat palestí es construirà sobre el 22% de la Palestina històrica. D'una altra banda, tampoc no agradarà a l'ala més dura de la dreta israeliana ni a la majoria de grups religiosos, perquè consideraran que es renuncia la terra que els va lliurar Déu. Aquests mals necessaris són imprescindibles per poder engegar una nova etapa de pau i llibertat. És evident que amb la fortalesa militar d'Israel, la il·legitimitat de l'ocupació i les excel·lents relacions que manté amb els Estats Units i Europa, és en mans de Tel Aviv fer un primer pas valent en el camí cap a la pau.

Per acabar, m'agradaria tornar a donar les gràcies a l'Ajuntament d'Alella per aquesta gran experiència. També voldria recomanar a qualsevol alellenc o alellenca que aprofiti la propera convocatòria de les beques Estadès Solidàries aquesta primavera per conèixer aquest territori a través d'un viatge que segur que no oblidaran mai. ●

Els membres de la brigada a l'esplanada de les mesquites, a Jerusalem.